

50

**FORSLAG
TIL AT LETTE
BYRDERNE FOR
ERHVERVSLIVET**

**IKKE
MERE
REGEL-
VANVID**

Dansk Industri

di.dk/ikke-mere-regelvanvid

Forslag til at lette byrderne for erhvervslivet

Danske virksomheder presses i stigende grad af bøvl og byrder. I perioden mellem 2017 og 2022 blev det europæiske erhvervsliv pålagt 850 nye forpligtigelser. Og siden 2001 er mængden af regulering i Danmark steget med 63 pct.

Det hæmmer virksomhedernes udvikling og innovation og koster på produktiviteten, omsætningen og i sidste ende dansk økonomi.

Der er behov for, at vi tager livtag med den massive overregulering af erhvervslivet samtidig med at vi nedbringer en stor del af den regeljungle, der omringer os.

Derfor peger DI på tre overordnede politiske løsninger, der skal nedbringe presset:

1. Danmark skal indføre et byrdereduktionsmål på 25 pct.
2. Danmark skal digitalisere meget mere og afsætte 250 mio. kr. til projektet om automatisk erhvervsrapportering frem mod 2030.
3. Danmark skal gøre mindre bureaukrati og mindre red tape til en hovedprioritet under det danske EU-formandskab i 2025.

For at kickstarte oprydningen har vi fra DI's side identificeret konkrete forslag, der kan hjælpe byrdelettelserne lidt på vej. Selvom de i sig selv langt fra er nok.

Forslagene indeholder konkrete regler, der skal afskaffes, processer der skal digitaliseres, og politiske initiativer, der kan gøre det lettere at drive virksomhed i fremtiden. Forslagene blev indsamlet i foråret 2024 gennem en større byrdeindsamling i DI, hvor vi modtog input fra forskellige brancher. Kataloget er opdelt efter de byrder, vi har identificeret i de forskellige brancher og politiske områder. Afslutningsvis præsenterer vi eksempler på, hvordan vi kan arbejde med regelforenkling og byrdelettelser på EU-niveau.

Indhold

Byrder på transportområdet	3
Byrder i byggeri og produktion.....	4
Byrder på turisme- og oplevelsesområdet	6
Byrder ift. miljøpolitik og cirkulær økonomi	7
Byrder på det generelle erhvervspolitiske område	8
Byrder på skatteområdet	9
Byrder ift. rapportering og regnskab.....	12
Byrder på arbejdsmarkedsområdet	17
Byrder på uddannelsesområdet	19
Byrder ift. global handel	19
Byrder på fødevarerområdet.....	20
Byrder fra EU	21

Byrder på transportområdet

Udvid undtagelse fra køre- og hviletid for rutebusser

De nuværende EU-regler om chaufførers køre- og hviletid indeholder en undtagelse for rutebusser, hvis ruten ikke overstiger 50 km. Denne undtagelse betyder, at korte rutebusser ikke behøver at overholde de strenge krav til montering af kontrolapparater og håndtering af data fra både chauffør og bus. Imidlertid er 50 km-grænsen for snæver og begrænser effektiviteten og fleksibiliteten for busoperatører. Samtidig stiller reglerne administrative og økonomiske byrder på busoperatører, der overskrider denne grænse, da de skal investere i og vedligeholde kontroludstyr og håndtere omfattende datalogning.

DI foreslår at udvide undtagelsen fra køre- og hviletidsreglerne for rutebusser til ruter op til 100 km, hvilket svarer til den undtagelse, der i øjeblikket gælder for håndværkere. En sådan ændring vil reducere den administrative byrde for busoperatører, der kører mellemlange ruter, da de vil blive fritaget fra kravene om kontrolapparater og omfattende datahåndtering. Dette vil medføre betydelige økonomiske besparelser, idet busoperatører ikke længere skal investere i og vedligeholde kontroludstyr for ruter mellem 50 og 100 km. Samtidig vil udvidelsen af undtagelsen give busoperatører større fleksibilitet til at tilpasse deres ruter og optimere deres tjenester, hvilket vil forbedre deres evne til at imødekomme passagerernes behov og øge den samlede effektivitet i offentlig transport. Ved at udvide undtagelsen fra køre- og hviletidsreglerne til 100 km kan EU skabe bedre rammevilkår for busoperatører, som både økonomisk og administrativt vil være mere bæredygtige og effektive.

Digitalisér processen for tildeling af godskørselstilladelser

Som lastbilsvirksomhed skal man søge kørselstilladelser til hver enkelte lastbil på papir, sende den retur til styrelsen med posten, og afvente at tilladelsen kommer retur med posten. Derefter skal tilladelsen ud at ligge fysisk i alle lastbiler – hvilket for større virksomheder jo tæller mange lastbiler og dermed også er en opgave, der kræver planlægningstid.

Ved virksomhedsoverdragelse, opkøb mv. skal der udstedes nye tilladelser. Da det ikke kræver ekstra arbejde for Færdselsstyrelsen at udstede de ekstra tilladelser, bør gebyret på tilladelser helt afskaffes, og de vognmænd, der har betalt i 2023-2024, kompenseres. Derudover skal man som virksomhed søge tilladelsen til hver enkelte lastbil fysisk med posten, få den retur og placere den i hvert eneste lastbil.

Desuden hævdede regeringen med finansloven for 2023 gebyret for at udstede godskørselstilladelser til lastbiler. Hidtil havde det været gratis af hensyn til vognmandsbranchens konkurrenceevne. En tilladelse koster 1.500 kr. samt 1.500 kr. pr. bekræftet kopi. Der skal en kopi til hver lastbil, virksomheden ejer. En mindre vognmand med 20 lastbiler skal således betale 30.000 kr. i gebyrer, en større vognmand med 100 biler skal betale 150.000 kr. i gebyrer.

DI foreslår, at man gør ansøgningen om godskørselstilladelser digital, ligesom man har gjort for små varebiler. Med et elektronisk system kan politiet nøjes med at scanne nummerpladen for at se, om alting er, som det skal være.

Indfør simple regler for særtransporter

Kørsel med lastbiler og vogntog, der overskrider de almindelige regler om vægt- og dimensioner, reguleres gennem reglerne om særtransport. Ifølge disse regler kræves der tilladelse for transport, der overstiger en bredde på 3,30 m, en højde på 4,10 m, eller en længde på 22 m (dog henholdsvis 16,5 m og 30 m for visse sættevogntog). Selvom en række af disse tilladelser er "standardtilladelser", kræver de stadig ansøgning og godkendelse, hvilket øger de administrative byrder for transportbranchen. Den nuværende proces er tidskrævende og ineffektiv, da virksomheder skal gennem en omfattende ansøgnings- og godkendelsesprocedure, selv for transport, der gentagne gange opfylder de samme standardbetingelser. Dette skaber unødvendige forsinkelser og administrative omkostninger.

DI foreslår, at man i bekendtgørelsen for særtransporter øger mulighederne for tilladelsesfrie særtransporter eller lave en kategori, hvor virksomhederne kan nøjes med at anmelde særtransporterne i stedet for at vente på en tilladelse.

Ændrer regler for vejbenyttelsesafgifter

I Danmark indføres der pr. 1. januar 2025 kilometerbaserede vejafgifter for lastbiler over 12 tons. Afgiften er CO₂-differentieret, så der bl.a. er op til 70% lavere takster for nul-emissionskøretøjer, f.eks. el-lastbiler eller brint-lastbiler. Men lastbiler med CO₂-neutrale brændstoffer som biogas eller biodiesel eller ptx-baserede e-diesel, skal betale samme takst som en almindelig dieseldreven lastbiler. Derfor kan det ikke betale sig for transportvirksomhederne at køre med CO₂-neutrale drivmidler.

DI foreslår at man ændrer Eurovignettedirektivet, så lastbiler der kører med biogas eller biodiesel eller andre CO₂-neutrale drivmidler kan få rabat lige som el- og brintlastbiler.

Byrder i byggeri og produktion

Giv SMV'erne mulighed for at benytte en rådgiver til at leve op til kravene i hht. DS1140

Den byggepolitiske strategi "Vejen til et styrket byggeri i Danmark" (2014) havde til hensigt at forenkle reguleringen på byggeområdet. Konkret blev dette udmøntet i vedtagelsen om at privatisere dele af byggesagsbehandlingen og indførelsen af bygningsreglement 2018 (BR18) samt certificeringsordningerne for brand og statik. De udførende skal dokumentere og kontrollere bærende konstruktioner i henhold til DS 1140 "Udførelse af bærende konstruktioner – Almen kontrol" og SBI-anvisning 271 "Dokumentation og kontrol af bærende konstruktioner."

Dette udgør en udfordring for SMV'er, som ofte ikke har ressourcer til at sætte sig ind i og opbygge et system i henhold til DS 1140, SBI 271 og relevante udførelsesstandarder for de forskellige konstruktioner og materialer. Som følge heraf undlader nogle virksomheder at give tilbud på sager, der indplaceres i konstruktionsklasse KK2 eller KK3/KK4. Dette begrænser dem til stort set kun at arbejde med enfamiliehuse, rækkehuse og sommerhuse, fordi der er meget omfattende kontrol- og dokumentationskrav.

DI foreslår, at Social- og Boligstyrelsen ændrer bygningsreglementet, så der bliver mulighed for at vælge mellem to måder, hvorpå de udførende kan udføre dokumentation og kontrol af bærende konstruktioner. Det eksisterende system, hvor entreprenøren skal foretage dokumentation og kontrol af bærende konstruktioner efter entreprenørens eget system, som opbygges i henhold til DS 1140 "Udførelse af bærende konstruktioner – Almen kontrol" og den tilhørende vejledning. Og en ny mulighed – som på brandområdet – hvor det er den certificerede rådgiver eller den bygværksprojekterende, som udfærdiger kontrolplaner/-skemaer, så entreprenøren ved, hvad og hvordan der skal foretages dokumentation og kontrol af de bærende konstruktioner i det aktuelle byggeri.

Denne ændring vil give større virksomheder, der typisk har ressourcerne, mulighed for at opbygge deres eget dokumentations- og kontrolsystem i henhold til DS 1140, som kan genanvendes fra sag til sag. Mindre virksomheder kan derimod få hjælp fra den certificerede rådgiver eller bygværksprojekterende til at få klarhed over, hvad der skal dokumenteres og kontrolleres, og hvordan det skal gøres i det aktuelle byggeri. Dette vil mindske de administrative byrder og omkostninger for SMV'er og sikre, at de kan deltage i en bredere vifte af byggeprojekter.

Indfør de europæiske regler for brandtekniske klassifikationer og udfas de danske

I dag er der forskellige regler for brandtekniske klassifikationer i Danmark og EU. Det er en stor udfordring for brandrådgivere og projekterende at arbejde med to forskellige systemer, som begge er gældende. Begge systemer er ret komplicerede og de kan begge benyttes inden for samme type byggeri, hvilket udmønter sig i forskellige tolkninger og holdninger.

DI foreslår, at de danske særregler udfases, så vi på tværs af EU benytter de samme regler for brandtekniske klassifikationer.

Harmoniser de danske regler for indrapportering af kemi med EU's fælles europæiske regler

Arbejdstilsynet har et anmeldesystem for farlig kemi, hvor virksomheder, der producerer, importerer eller medbringer farlige kemiske stoffer og materialer til Danmark til professionelt brug, skal anmelde produkterne til Produktregistret. Dette gælder, når produktet produceres eller importeres i mængder, der overstiger 100 kg pr. år. Produkterne skal anmeldes med den 100 procent entydige kemiske sammensætning, og anmeldelsen skal ske senest en måned efter import eller opstart af produktionen. Efter anmeldelsen får man tildelt et såkaldt PR-nummer, som skal angives på produktets emballage og sikkerhedsdatablad.

Systemet har eksisteret siden midt-80'erne, hvor man ønskede et overblik over, hvilke farlige kemikalier der fandtes i Danmark. Det dækkede dog kun farlige kemiske produkter til erhvervsmæssig brug og ikke forbrugerprodukter eller såkaldte artikler. Problemet er, at dataene er meget usikre og stort set ikke bliver brugt. Generelt er dataene så usikre, at de ikke kan bruges til at sige noget om udbredelsen af farlige kemikalier i Danmark eller udviklingen over tid.

Selvom byrden for virksomhederne blev mindre for 10 år siden med indførelsen af et digitalt anmeldesystem, er der stadig ca. 33.000 produkter registreret i Produktregistret. Virksomhederne skal opdatere mængder hvert andet år og opdatere oplysninger, hvis der markedsføres nye produkter eller sker ændringer i sammensætningen.

Kravene om registrering til Produktregistret er blevet overhalet af EU's kemikalielovgivning REACH og CLP, som kræver langt mere detaljerede oplysninger om kemikalier end det danske produktregister. Der er således i dag tale om to forskellige regelsæt: et nationalt og et, der gælder i hele EU. Reglerne om anmeldelse til Produktregistret er nationale regler og skal fortsat følges, selv om der nu også er krav om en Poison Centres Notification (PCN) efter EU's CLP-forordning, bilag VIII. PCN-portalen gør det muligt for virksomhederne at indsende oplysninger til flere EU-landes giftinformationscentre i en samlet indberetning.

Farlige kemiske produkter til erhvervsmæssig brug skal således både anmeldes til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) PCN-portal og til Produktregistret. CLP-forordningen indføres trinvis, og på sigt skal al farlig kemi indberettes til PCN-portalen, uanset mængde og uanset om den er til privat, professionel eller industriel brug.

Der er derfor et behov for at harmonisere de nationale regler med EU-reglerne. Dette vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere effektiv og ensartet indberetning af farlige kemikalier. Ved at afskaffe det nationale anmeldesystem og udelukkende anvende PCN-portalen kan man sikre, at al relevant information om farlige kemikalier indberettes på en ensartet måde i hele EU, hvilket vil forbedre datakvaliteten og anvendeligheden.

Byrder på turisme- og oplevelsesområdet

Kategoriser E-sport som kulturevent

I 2023 ændrede SIRI deres definition af, hvad der tæller som et "kulturevent". Det betyder helt specifikt, at E-sport-arrangører oplever problemer med at skulle søge arbejdstilladelser til fx kommentatorer og medieproduktions-personale, hvilket i praksis kan gøre det umuligt at afholde E-sport slutrunder i Danmark.

DI foreslår, at vi igen e-sports-begivenheder igen defineres som "kulturevents", så medrejsende personale bliver undtaget krav om arbejdstilladelser og dermed tillade deres deltagelse i afholde arrangementer i Danmark.

Opdatér vejledningen for brandgodkendelser

Opgaverne med at godkende de brandmæssige forhold i pladsfordelingsplaner overgik i 2018 til certificerede brandrådgivere eller kommunal byggesagsbehandling. Kommunerne og sagsbehandlere tolker bestemmelsen i bygningsreglementets §6h meget forskelligt, hvilket betyder at mange event-steder (arenaer, store koncertsale o.lign) oplever problemer med at kunne gennemføre justeringer i planer med den nødvendige korte varsel.

DI foreslår, at Social- og Boligstyrelsen laver en opdateret vejledning til bygningsreglementets §6h, som sikrer ensartet fortolkning af kommuner og sagsbehandlere. Det gør det nemmere for arrangører at gennemskue kravene på tværs i landet.

Byrder ift. miljøpolitik og cirkulær økonomi

Afskaf kommunernes erhvervsaffaldsregulativer

Virksomhedernes affaldshåndtering er ikke længere omfattet af anvisningsret fra kommunerne. Affaldshåndtering for private virksomheder er i høj grad konkurrenceudsat, og private virksomheder skal entrere med private affaldsaktører for at få afhentet og behandlet deres affald, ligesom det fremover vil være Miljøstyrelsen, og ikke kommunerne, der klassificerer affaldet. Det eneste virksomhederne i dag skal rette sig efter i regulativet er adressen på kommunens affaldsdeponi, hvor næsten intet affald skal hen. Derfor er kommunernes erhvervsaffaldsregulativer efterhånden blevet overflødige, og skaber i dag ofte mere forvirring end gavn.

Derfor foreslår DI, at man afskaffer erhvervsaffaldsregulativerne.

Indfør årlige indberetninger af engangsplast – samme takt som i emballageforordningen

Danmark, ligesom resten af EU, er i færd med at implementere engangsplastdirektivet. Ifølge direktivet skal virksomhederne betale for oprydning af de omfattede engangsplastprodukter, primært emballage. For at fastsætte denne betaling skal virksomhederne indberette de markedsførte mængder af disse produkter. Denne indberetning sker i øjeblikket kvartalsvis.

Det foreslås, at virksomhedernes administrative byrde kan lettes betydeligt ved at ændre indberetningsfrekvensen fra kvartalsvis til årligt. Dette ville gøre indberetningsprocessen mere overskuelig og harmonisere den med emballageforordningens krav, som også kræver årlig indberetning af emballage.

Fra myndighedernes side er der udtrykt bekymring for, at sjældnere indberetning kunne påvirke rettidigheden af betalingerne. Denne bekymring kan imidlertid adresseres ved at lade virksomhederne betale a conto baseret på det foregående års beløb. Eftersom betalingerne ikke forventes at variere markant fra år til år, burde dette være en praktisk løsning.

Politisk foreslås det derfor, at lovgivningen ændres, så virksomhederne kun skal indberette mængderne af engangsplastprodukter én gang om året i stedet for kvartalsvis. Dette vil ikke kun reducere den administrative byrde for virksomhederne, men også sikre, at betalingsstrømmene til oprydning fortsat er stabile.

Byrder på det generelle erhvervspolitiske område

Indfør kvartalsvis afrapportering på tilskudsordninger hos Erhvervsstyrelsen

Når startups og mindre virksomheder modtager midler via EU's Regionalfond via offentlige tilskudsordninger eller gennem virksomhedsprogrammer i erhvervshusene, finder udbetalingen af midler først sted op mod et år efter, at udgifterne er afholdt. Denne alt, alt for lange proces ødelægger meget for iværksætteren, der som lille virksomhed typisk har brug for likviditet i takt med, at udgifterne afholdes - og ikke op mod et år efter. Sagsbehandlingstiden i Erhvervsstyrelsen og hos andre offentlige udbetalingsmyndigheder bør kunne sænkes til nogle få uger.

DI mener, at der skal indføres mulighed for kvartalsvis afrapportering i stedet for halvårlig på tilskudsordninger, så der ikke skabes sagsbehandlingspukler.

Afskaf kontantreglen

Ifølge betalingsloven er betalingsmodtagere som udgangspunkt forpligtede til at modtage kontanter mellem kl. 06.00 og 22.00, hvis de accepterer andre betalingsinstrumenter som betalingskort og mobilbetaling. Dog er der undtagelser, og en nylig undersøgelse fra Nationalbanken viser, at kun 1 ud af 10 betalinger i butikker sker med kontanter. For virksomheder er det dyrt og administrativt besværligt at efterleve kontantreglen. De skal håndtere kontanter, sikre tilstrækkelige byttepenge, og investere i sikkerhedsforanstaltninger for at minimere risikoen for tyveri og røveri. Disse kontanthåndteringsprocesser er også tidskrævende og kan føre til fejl og intern svindel, hvilket øger de samlede driftsomkostninger og skaber en utryk arbejdssituation for ansatte.

DI foreslår, at politikerne arbejder hen imod en fuldstændig afskaffelse af kontantreglen. Den kan eventuelt ske i etaper, så det i første omgang er muligt for hoteller, restauranter, caféer, spillesteder og forlystelsesparker at afvise kontantbetalinger.

Undtag SMV'er fra Lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang

Den nuværende lov om varsling af afskedigelser af større omfang pålægger virksomheder, der forventer afskedigelser af et vist omfang, en række administrative byrder og omkostninger. Disse omfatter blandt andet at følge særligt fastlagte procedurer for information af medarbejdere og det regionale arbejdsmarkedsråd, at gennemføre forhandlinger med medarbejderne og i visse tilfælde at pålægges forlængede opsigelsesvarsler.

Lovgivningen er implementeret for at undgå eller begrænse de planlagte afskedigelser samt sikre de opsagte medarbejdere de bedst mulige vilkår. Denne lovgivning kan måske bidrage positivt til disse prisværdige formål i nogle situationer, eksempelvis hvor en meget stor arbejdsgiver med de nødvendige økonomiske ressourcer står over for afskedigelse af hundredvis af ansatte.

Udfordringen er, at lovgivningen også omfatter ganske små virksomheder, hvor det reelt er et begrænset antal ansatte, der forventes at blive afskediget (helt ned til afskedigelser af 10 ansatte i virksomheder med ned til 20 ansatte i alt). Reglerne belaster SMV'erne med omkostninger i en situation, hvor de i forvejen er pressede på grund af ordredgang eller andre faktorer, som typisk er uden for virksomhedernes kontrol.

SMV'erne bør undtages fra lovgivningen. Dette kan eksempelvis gøres ved at ændre direktiv og lovgivning, så kun virksomheder med flere end 100 ansatte er omfattet. Alternativt kan tærskelværdierne i forhold til antallet af opsigelser justeres, da der næppe kan være den store samfundsmæssige gevinst ved at informere det regionale arbejdsmarkedsråd, når en virksomhed skal opsiges 10 medarbejdere. Det er usandsynligt, at myndighederne vil iværksætte større tiltag i sådanne tilfælde, modsat situationer hvor meget store virksomheder som eksempelvis Danish Crown lukker et slagteri, eller lufthavnen lukker ned under en pandemi, hvor mange mennesker risikerer at stå uden beskæftigelse i et givent geografisk område.

Ved at undtage SMV'erne fra denne lovgivning eller justere tærskelværdierne vil man kunne reducere de administrative byrder og omkostninger for disse virksomheder, samtidig med at man bevarer de beskyttende elementer af lovgivningen for større virksomheder med større afskedigelsesomfang.

Byrder på skatteområdet

Indfør ensartede regler for skattefri rejsegodtgørelse

Ligningslovens § 9 A medfører en u hensigtsmæssig forskelsbehandling af lønmodtagere afhængigt af, hvor længe de arbejder på et midlertidigt arbejdssted. Lønmodtagere, der arbejder mindre end 12 måneder på eksempelvis en midlertidig byggeplads, kan modtage skattefri rejsegodtgørelse. Hvis arbejdet strækker sig ud over 12 måneder, skal udgifterne imidlertid dækkes af arbejdsgiveren som udlæg efter regning, eller lønmodtageren kan foretage fradrag efter dokumentation, forudsat at arbejdspladsen fortsat anses for midlertidig.

Denne forskelsbehandling skaber et u hensigtsmæssigt incitament for virksomheder til at flytte medarbejdere mellem byggepladser uden faglige begrundelser, blot for at kunne fortsætte med at udbetale skattefri godtgørelse. Dette medfører en unødvendig administrativ byrde for bygge- og anlægsvirksomheder, som bruger betydelig tid på at sikre korrekt beskatning i henhold til reglen.

DI mener, at Folketinget bør overveje en forenkling af ligningslovens § 9 A ved at fjerne 12-månedersreglen. Dette vil sikre, at midlertidige arbejdspladser generelt bliver omfattet af reglen om skattefri rejsegodtgørelse (diæter), uanset varigheden af arbejdsperioden. En sådan ændring vil både reducere den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere retfærdig behandling af lønmodtagere.

Forenkl skattereglerne for medarbejdere med globale arbejdsfunktioner

Medarbejdere med globale arbejdsfunktioner i en koncern, som i udgangspunktet er ansat uden for Danmark, men som arbejder i begrænset omfang i Danmark for den danske del af koncernen, beskattes i Danmark for dette begrænsede arbejde (arbejdsudlejebeskatning). Denne ordning pålægger virksomhederne en tung administrativ byrde, da de skal administrere skattebetaling for medarbejdere, selv når de kun arbejder få dage i Danmark.

En yderligere ulempe er, at skattepligt i Danmark – selv for blot en enkelt dags arbejde – udelukker den pågældende person fra at kunne anvende bruttoskatteordningen de efterfølgende 10 år. Dette skaber en betydelig barriere for at tiltrække og fastholde globale talenter i Danmark.

DI foreslår, at Folketinget bør overveje at indføre en bagatelgrænse for, hvornår der skal ske beskatning af medarbejdere med globale arbejdsfunktioner, som arbejder i begrænset omfang i Danmark. Som minimum bør sådant arbejde ikke udelukke de pågældende medarbejdere fra senere at kunne anvende bruttoskatteordningen. En sådan ændring vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og gøre Danmark mere attraktivt for internationale medarbejdere.

Afskaf byrdefulde punktafgifter

En række punktafgifter på private husholdninger udgør en betydelig administrativ byrde for virksomheder, samtidig med at disse afgifter ikke genererer nævneværdigt provenu til staten. Eksempler på sådanne afgifter inkluderer kaffeafgiften, isafgiften, afgifterne på lysstofrør, glødepærer og autopærer, tillægsafgiften på mousserende vin, afgiften på engangsservice, manglen på harmonisering af konfekturfafgiften, lystfartøjsforsikringsafgiften, den volumenbaserede emballageafgift samt afgiften på PVC og ftalater.

Disse afgifter bør afskaffes for at lette den administrative byrde for virksomhederne. For konfekturfafgiften foreslås det specifikt at afskaffe den differentierede afgift, således at der fremover kun er én afgiftssats for slik og chokolade, uanset andelen af tilsat sukker. Den nye ensartede afgift bør fastsættes til den nuværende lave sats.

Ved at eliminere disse ineffektive afgifter kan virksomhederne fokusere på deres kerneaktiviteter uden at skulle bruge unødvendige ressourcer på kompleks afgiftsadministration. Dette vil også bidrage til en mere smidig og effektiv beskatningsstruktur.

Justér momsreglerne så virksomhederne ikke skal betale renteudgifter til skat uden at have gæld til skat

Nye regler fra 2022 kan i praksis medføre, at virksomheder pålægges en renteudgift, selvom de ikke har gæld til Skattestyrelsen. Dette sker, når en virksomhed får for meget momsfradrag i én periode og for lidt momsfradrag i en anden (tidligere) periode. Problemet opstår, fordi to efterangivelser, der udligner hinanden for historiske perioder, ikke tillægges samme virkning på skattekontoens (rente)saldo.

Skattestyrelsen vurderer, at fradrag for købsmoms skal tages i den periode, hvor fakturaen er udstedt. Imidlertid medfører denne praksis en række risici og praktiske udfordringer, som mange virksomheder bedst imødegår ved at håndtere moms i forbindelse med godkendelse og bogføring af omkostningen. Formålet med 2022-reglerne var næppe at opkræve renter fra virksomheder, der ønsker at være compliant og følge en procedure for momshåndtering, der minimerer risikoen for fejl.

For at løse disse udfordringer bør momsbekendtgørelsen justeres, så virksomheder får mulighed for at fradrage købsmoms efter bogføringstidspunktet. Dette kan for eksempel ske ved at tilføje et nyt stk. 3 i bekendtgørelsens § 82. Desuden bør der genskabes symmetri på skattekontoens (rente)saldo ved at tilføje et nyt stk. 6 til opkrævningslovens § 12.

Disse justeringer vil sikre, at virksomhederne ikke pålægges urimelige renteudgifter for at følge en praksis, der er mere hensigtsmæssig og mindre risikofyldt. Samtidig vil det fremme en mere retfærdig og effektiv skatteadministration.

Gør skatte- og momslovgivningen forståelig for almindelige mennesker

Skatte- og momslovgivningen er ofte skrevet i et meget kompliceret sprog, og nye paragraffer tilføjes løbende i stedet for at foretage en gennemskrivning af hele regelsættet. Dette skaber kompleksitet og forvirring, især ved implementering af EU-lovgivning eller diverse nationale skatteaftaler. Et eksempel på dette er lovparagrafferne for implementeringen af de nye SMV-regler på momsområdet (L 199), som er nærmest uforståelige for almindelige mennesker. Derudover udarbejdes der ikke systematisk lovbekendtgørelser med de senest vedtagne lovændringer. For eksempel er den seneste lovbekendtgørelse på momsområdet fra 2019.

DI mener, at der bør stilles større krav til både den sproglige udformning af skatte- og momslove samt til sikring af en gennemskrivning af reguleringen, i stedet for alene at lave diverse tillæg til eksisterende lovgivning. Momslovgivningen bør gennemskrives med henblik på at forenkle formuleringer og struktur og inkludere alle lovændringerne i en ny lovbekendtgørelse, så loven bliver mere tilgængelig og forståelig. Skattelovgivningen bør ved slutningen af hver Folketingssamling opdateres med en ny lovbekendtgørelse for hovedlovene, hvor samlingens vedtagne lovforslag indarbejdes. Herved sikres det, at der kun er ét sæt opdateret lovgivning og ikke en lang række forskellige lovændringer af hovedloven. På den måde kan lovgivningen gøres mere brugervenlig og tilgængelig for både virksomheder og almindelige borgere.

Byrder ift. rapportering og regnskab

Forbedr brugeroplevelsen på de offentlige indberetningsplatforme

De offentlige indrapporteringssystemer, herunder Skattestyrelsens og Danmarks Statistiks (DST) systemer, er generelt præget af mangler, som skaber betydelige udfordringer for virksomheder og brugere.

DI's medlemmer oplever følgende, som vi foreslår forbedret:

- Brugere ikke har ingen mulighed for at se, hvad der allerede er indberettet, hvilket skaber usikkerhed og forvirring omkring status og indhold af tidligere indberetninger. Brugere bør kunne se og gennemgå, hvad der allerede er indberettet, for at sikre klarhed og kontinuitet i deres arbejde.
- Indberetninger låses til den bruger, der påbegynder dem, hvilket betyder, at en kollega ikke kan "overtage" en igangværende indrapportering. Dette hæmmer samarbejdet og effektiviteten i teams. Systemerne bør tillade, at en kollega kan overtage en igangværende indrapportering i tilfælde af en medarbejder er på ferie, syg mv.
- Indberetninger, der strækker sig over flere skærbilleder, kan ikke "bladres" igennem, hvilket gør processen unødigt besværlig og tidskrævende. Der er behov for at forbedre navigationsmulighederne.
- Der er ingen konsekvent anvendelse af kladdefunktioner, og indberetninger stopper, hvis ét felt mangler, selvom brugeren gerne vil indtaste andre datafelter først. Dette fragmenterer arbejdsgangen og øger risikoen for fejl. Indberetningssystemerne bør tillade, at brugere kan navigere frit mellem forskellige skærbilleder og sektioner af indberetningen.
- Selskabsskatteindberetningen er meget omfattende og mangler en kladdefunktion, hvilket gør det vanskeligt at håndtere og følge op på. Implementering af kladdefunktioner, så brugere kan gemme delvise indberetninger og fortsætte senere uden at miste data eller momentum.
- Resultatet af en indberetning, såsom godkendt refusion af sygedagpenge, sendes ofte til e-boks uden en klar sammenhæng til det indberettede. Dette gør det svært for virksomheder at forstå og anvende den modtagne information korrekt. Resultatet af indberetninger bør kommunikeres på en entydig og let anvendelig måde, som klart refererer til det indberettede og er let at forstå for virksomheden.

Forbedr brugeroplevelsen på Skattekontoen

Skattekontoen er præget af en række funktionalitetsproblemer og er generelt udformet med fokus på modregning og skatteinddrivelse, snarere end på hvordan indberetning og afregning foregår hos virksomhederne.

DI's medlemmer oplever følgende, som vi foreslår forbedres:

- Det er udfordrende for virksomheder at følge individuelle transaktioner på Skattekontoen, hvilket skaber forvirring og usikkerhed omkring deres økonomiske status.
- Offentlige myndigheder bruger modregninger af forskellige forhold (nettoficeret), hvilket gør det svært for virksomhederne at forstå og følge modregningerne og de enkelte underliggende poster. For eksempel udbetales den fulde negative moms ikke, hvis skyldig A-skat modregnes, selvom A-skatten endnu ikke er forfalden til betaling.
- Ofte er det ikke den samme medarbejder, der håndterer moms, A-skat/løn og andre forhold, hvilket resulterer i manglende overblik og viden om de samlede økonomiske forhold hos en enkelt medarbejder i virksomheden.
- Forklaringstekster på Skattekontoen er ofte uklare og svære at forstå, hvilket yderligere komplicerer administrationen.
- Rentepåligningen er urimelig, især i forhold til "frivillige" indbetalinger versus en negativ saldo. Der er ingen mulighed for "rentetilskrivning" som ved indbetaling af restskat, og rentepåligninger følger ikke Skattekontoens saldo, men andre særlige regler.
- Betalinger kan kun foretages inden for korte tidsrum. Hvis der indbetales tidligere, returnerer Skattestyrelsen indbetalingen til virksomheden. For eksempel kan betaling af grundskyld ikke foretages, når opgørelsen modtages, men skal indbetales i et specifikt vindue på 5 dage. Virksomheder bør kunne øremærke indbetalinger, så de matcher opkrævninger, og modregninger/nettoafregninger bør kun ske ved systematiske betalingsproblemer, som Skattestyrelsen bør kunne overvåge i realtid.
- Modregningsretten bør ikke være fremadrettet, men skal baseres på historiske afregninger. Dette fører til krydsende betalinger og kompleks administration. Modregning bør kun ske for forfaldne, ikke-betalte fordringer, og virksomheden skal adviseres herom. Modregning bør baseres på historiske afregninger og ikke fremadrettede.

Indfør et væsentlighedsprincip i CSRD

CSRD Taksonomien kræver, at selskaber opdeler omsætning, anlægsinvesteringer (CapEx) og visse driftsomkostninger (Opex) efter typer af aktiviteter og klassificerer hver enkelt aktivitet som enten indenfor eller udenfor taksonomien. For aktiviteter indenfor taksonomien skal der derefter foretages en detaljeret vurdering af, om de enkelte elementer – såsom omkostningstype, varetype og teknologi – opfylder de detaljerede tekniske kriterier.

Et væsentligt problem med denne tilgang er, at taksonomien ikke arbejder med nogen form for væsentlighed. Dette betyder, at selv meget små fraktioner (mindre end 1%) skal udskilles, og at indkøb og omkostninger kategoriseres på et meget detaljeret og dis-aggregert niveau, i nogle tilfælde helt ned til den enkelte faktura. Denne rapportering bliver derfor unødigt detaljeret og omfatter uvæsentlige tal, hvilket skaber en betydelig administrativ byrde uden at tilføre væsentlig værdi.

DI mener, at bør der indføres et væsentlighedsprincip i rapporteringen, som det kendes fra den finansielle rapportering (årsregnskaberne). Dette vil gøre rapporteringen mere meningsfuld og håndterbar, ved at fokusere på de væsentlige tal og dermed reducere den administrative byrde for virksomhederne.

Præcisér rapporteringskrav under ESRS sektorstandarderne

De allerede godkendte ESRS-standarder (European Sustainability Reporting Standards) i det såkaldte "Set 1" omfatter generelle krav, som skal anvendes af alle virksomheder, når det er relevant. Derudover skal der udarbejdes cirka 40 sektorspecifikke standarder. Det er dog endnu uafklaret, om disse standarder alene skal uddybe, hvordan virksomheder i de respektive sektorer forventes at udfylde kravene i Set 1, herunder hvilke områder der er relevante at medtage, eller om de skal udvide oplysningskravene til at omfatte nye emner og områder.

Visse interessenter arbejder for en betydelig udvidelse af rapporteringskravene og foreslår at inddrage emner og områder ud over dem, der er dækket i Set 1. En sådan udvidelse vil øge de administrative byrder betragteligt. Det er vigtigt at bemærke, at sektorstandarderne ikke indgår i Erhvervsstyrelsens (ERST) byrdemåling, som viser årlige omkostninger på 7,5 milliarder kroner. En forøgelse på 25% må derfor forventes at koste cirka 2 milliarder kroner.

For at undgå unødvendige byrder bør sektorstandarderne alene beskrive, hvordan den enkelte sektor rapporterer indenfor og udfylder kravene i de generelle standarder, uden at udvide oplysningskravene yderligere. En udvidelse af kravene kan overvejes efter en evaluering af implementeringen af Set 1 og eventuelt overvejes graderet baseret på selskabsstørrelser. Dette vil sikre en mere rimelig og håndterbar implementering af rapporteringskravene, som tager hensyn til virksomhedernes ressourcer og kapacitet.

Minimumsimplementér iXBRL-rapportering

CSRD stiller overordnede krav om, at bæredygtighedsrapporterne skal indrapporteres til EU i iXBRL-format, men specificerer ikke krav til detaljeniveauet. I en iXBRL-rapport opmærker virksomheden datapunkter og tekster med et digitalt "tag", der forklarer indholdet. Hvert enkelt data- og tekstelement skal tagges manuelt, kontrolleres og testes op mod EU-databasen samt gennemgås af revisorerne. Dette udgør en stor og tidskrævende arbejdsopgave for både virksomheder og revisorer.

Hvis EU stiller krav om tagging og rapportering på et detaljeret niveau, vil det øge byrderne betragteligt. For eksempel kan opmærkningen i en tabel enten foretages på totalen, såsom "vand/forbrug/m3/total", eller på hvert enkelt land, der er specificeret i tabellen, såsom "vand/forbrug/m3/DK", "vand/forbrug/m3/SE",

"vand/forbrug/m3/XX" og "vand/forbrug/m3/total". Tilsvarende kan tekster opmærkes som hele tekststykker eller yderligere opdeles i enkeltord, som for eksempel "steget x%".

DI mener, der bør arbejdes for at holde kravene til rapportering på et absolut minimum. Det bør som minimum gælde de første 3-5 år, hvorefter en udvidelse af kravene kan overvejes. Dette vil give virksomhederne tid til at tilpasse sig de nye rapporteringskrav og sikre en mere håndterbar implementering af iXBRL-rapportering, samtidig med at det sikrer nøjagtighed og konsistens i de rapporterede data.

Afskaf danske særkrav om diversitetsrapportering

Danmark stiller særlige krav om at opstille måltal for kønsdiversitet (hvis udenfor 40/60 fordeling) samt til rapportering herom. Disse krav afviger fra kravene til rapportering om diversitet i CSRD/ESRS. For de største børsnoterede selskaber afviger de danske krav også fra det kommende EU-direktiv om diversitet.

Den danske særlovgivning bør tilpasses EU-kravene, så selskaberne ikke både skal opfylde EU-kravene og særskilte danske krav. Hvis der fortsat ønskes danske særkrav om at opstille måltal, bør kravene til rapportering som minimum fjernes, så der alene skal rapporteres i henhold til ESRS. Dette vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere ensartet og effektiv rapportering om diversitet, som er i overensstemmelse med EU's harmoniserede regler.

[Foreslås afskaffet i regeringens oplæg til politisk prioriteret opgavebortfald på FFL25 – "Ophør af årsregnskabslovens § 99b vedr. kønssammensætning"]

Afstem de danske krav til eFakturering med EU's krav og definitioner

Den nye bogføringslov indeholder mulighed for at der kan stilles krav om eFakturering af B2B handel mellem danske virksomheder. Bestemmelsen hænger sammen med bestemmelserne for NEM-handel (salg til det offentlige) og tankerne i Min-Virksomhed.

Bogføringsloven giver mulighed for at ERST kan definere de tekniske krav til løsningen, herunder systemkrav, datastrukturer og datapunkter. Dette omfatter eksempelvis længde af datafelter, feltformat, danske specialtegn m.m.

Der er ingen krav om at skabe sammenhæng mellem de danske krav og definitioner og EU-kravene. Såfremt definitionerne ikke er ens, skal virksomheder der har EU-samhandel opfylde forskellige definitioner for forskellige transaktioner, hvilket øger administrationen af it-systemer og infrastruktur samt øver risikoen for fejl.

De danske krav til eFakturering skal afstemmes med EU's krav og definitioner.

Reducér rapporteringskravene i EU's kommende VIDA-forslag (VAT in a Digital Age)

EU arbejder på et forslag om VIDA, som kræver, at virksomheder skal indberette hvert enkelt B2B-salg til andre EU-virksomheder senest 4 dage efter det "taxable event." Den købende virksomhed har 10 dage til at

bekræfte købet. Det skal bemærkes, at der ikke er tale om e-fakturering, men om indberetning af fakturatotalen.

Forslaget rejser en række udfordringer. For det første er "taxable event" ikke et entydigt begreb og kan ikke defineres klart, hvilket skaber forvirring omkring, hvornår fristen starter. For det andet skal køberen bekræfte fakturaen for varer, der endnu ikke er modtaget eller kan være beskadiget. Endelig giver de stramme tidsfrister betydelige udfordringer, især for SMV'er, der anvender ekstern administrativ hjælp, og under ferieafholdelse.

Denne nye rapporteringskrav vedrørende momsforhold fjerner ikke andre eksisterende rapporteringskrav. Selvom formålet er at imødegå momssvindler, er det uklart, om og hvordan dette reelt vil virke. Byrderne ved forslaget er endnu ikke beregnet hverken i EU eller i Danmark, men det skønnes, at omkostningerne alene i Danmark vil løbe op i milliardbeløb.

Der bør arbejdes for at reducere rapporteringskravene ved at ændre det "taxable event" til fakturatidspunktet, indarbejde længere rapporteringsfrister og tage særlige hensyn til SMV'ers behov. Dette vil gøre rapporteringen mere håndterbar og mindre byrdefuld for virksomhederne, samtidig med at det ønskede mål om at bekæmpe momssvindler stadig kan opnås.

Nye rapporteringskrav skal forholde sig til eksisterende i beslutningsgrundlaget

En lang række EU- og danske regler stiller omfattende krav til rapportering, hvor selve rapporteringskravet synes at være det drivende for at opnå den ønskede effekt. Disse krav øger imidlertid virksomhedernes omkostninger betragteligt og står ikke nødvendigvis mål med den ønskede effekt.

Eksisterende EU- og dansk lovgivning bør gennemgås med henblik på at fjerne al unødigt rapportering, herunder både særskilt rapportering, der reelt ikke anvendes længere, og dobbelt rapportering. For al ny EU- og dansk regulering, hvor der stilles krav til rapportering, bør der foretages en klar definition af, hvad der skal rapporteres (i detaljen), hvordan det skal rapporteres, og hvor ofte det skal ske.

Derudover bør beslutningsgrundlaget for ny regulering indeholde en kortlægning af, hvordan data fremskaffes og opsamles, sammenhængen til eksisterende rapportering, hvordan data kontrolleres og rapporteres samt omkostningerne herved. Dette vil sikre, at den krævede rapportering står i proportionalt mål med den ønskede effekt, at eksisterende rapportering anvendes eller afskaffes, og at der skabes et klart billede af den administrative byrde for virksomhederne.

Ved at implementere disse ændringer kan rapporteringskravene blive mere effektive og mindre byrdefulde, hvilket vil lette den administrative byrde for virksomhederne og sikre, at rapporteringen reelt bidrager til de ønskede mål.

Saml oversigt over administrator- og brugerrettigheder hos MitID Erhverv

MitID Erhverv viser i øjeblikket kun en oversigt over, hvilke medarbejdere i en virksomhed der har administratorrettigheder, men ikke hvilke brugerrettigheder de har. Dette skaber en administrativ byrde, da virksomhederne skal holde en separat oversigt ajourført og lede to forskellige steder for at finde oplysninger om både administratorrettigheder og brugerrettigheder.

Det foreslås, at MitID Erhvervs hjemmeside ændres, så det både fremgår, hvem der har administratorrettigheder, og hvilke brugerrettigheder disse personer har. En sådan ændring vil gøre det lettere og mere effektivt for virksomhederne at administrere deres medarbejders rettigheder og reducere den administrative byrde.

[Forslaget er stillet i EU- og Regelforum men mangler en tilbagemelding fra regeringen]

Byrder på arbejdsmarkedsområdet

Udsted EU-opholdsbevis samtidigt til medfølgende familie til international arbejdskraft

Det er i dag først muligt for medfølgende familie udenfor EU/EØS at søge EU-opholdsbevis til en EU-borger, når personen fysisk er i Danmark. Dvs. at rejsen ind i Danmark og de danske systemer bliver unødvendig lang. Indtil da får personen ikke et dansk cpr nummer, kan ikke få dansk bankkonto, kan ikke registre medfølgende børn i skolen, og har ikke ret til at arbejde.

EU-opholdsdokument til medfølgende familie skal udstedes samtidig til hele familien.

Afskaf krav til særskilt arbejdstilladelse til medfølgende familie der arbejder inde for samme virksomhed

Medfølgende ægtefæller skal i dag ansøge om en separat arbejdstilladelse, hvis personen ønsker at arbejde for samme virksomhed/koncern, som det familiemedlem, der danner grundlag for opholdstilladelsen, eller for en virksomhed, som har tæt sammenhæng til denne virksomhed. (dvs. international arbejdskraft udenfor EU/EØS).

Den medfølgende familie skal have lov til at arbejde for samme koncern/virksomhed, uden det kræver en særskilt arbejdstilladelse.

Afskaf "formodningsregel" for international arbejdskraft udenfor EU/EØS

Formodningsreglen gør det muligt for udlændingemyndighederne (SIRI) at give afslag på en ansøgning om arbejdstilladelse, uden at der er bestemte kriterier som grundlag for at antage, at der er tale om omgåelse af reglerne. En formodning om omgåelse af reglerne er fx, at en virksomhed betaler en medarbejder væsentlig højere løn, end der er 'sædvanligt' for sådan en medarbejder. Problemet er, at den 'høje' løn kan skyldes, at myndighederne vurderer 'sædvanlig løn' op imod lignende medarbejdere, der arbejder et sted i Danmark, hvor lønnen traditionelt er lavere end eks. storbyerne/København. Formodningsreglen skal afskaffes.

Indfør hurtigere udstedelse af EU-opholdsbevis til international arbejdskraft i EU/EØS

Når en international medarbejder fra EU/EØS indrejser i Danmark, kan det tage flere måneder, før det praktiske er på plads, og før medarbejderen og evt. medfølgende familie kan komme i gang med livet i Danmark.

Myndighederne bør administrere montørreglen mere i overensstemmelse med ordlyden i bekendtgørelsen. Konkret foreslår DI, at der ikke bør være krav om, at et produkt er højteknologisk, og det skal være muligt at indrejse med henblik på at lave efterjusteringer, tilpasninger og eftermontage, også efter at produktet er taget i brug.

Afskaf krav om vidne ved udstedelse af MitID ved indrejse i Danmark

I dag skal danske virksomheder rejse sammen med deres nye internationale medarbejdere, når de kommer til Danmark, samt når de skal 'indrejse' i de danske myndigheder/systemer, herunder have MitID hos borgerservice/International Citizen Service (ICS). Konsekvensen er, at virksomhederne bruger unødvendig meget tid på at rejse til en af de seks ICS'er i Danmark for at være vidne for deres nye medarbejdere (København, Aarhus, Aalborg, Odense, Sønderborg og Esbjerg).

Giv offentligt ansatte, der allerede i dag udsteder cpr. nummer til internationale tilflyttere mulighed for også at vidne for, og udstede, MitID til den internationale medarbejder, ved brug af et MitID erhverv. Hermed behøver virksomhederne ikke rejse med deres nye medarbejdere til en af de seks ICS centre.

Administrér "montørreglen" i overensstemmelse med sin ordlyd

'Montørreglen' som fritagelse til kravet om arbejdstilladelse for arbejdskraft udenfor EU/EØS, forvaltes ikke længere efter ordlyden. Virksomhederne oplever, at de ikke længere kan indrejse eks. montører uden krav om en arbejdstilladelse, hvilket konkret betyder, at de kan blive tvunget til at ansætte en leverandør af et produkt, hvor virksomheden har brug for eksempelvis et eftersyn/opdatering af et produkt/maskine i Danmark.

Myndighederne bør administrere montørreglen mere i overensstemmelse med ordlyden i bekendtgørelsen. Konkret foreslår DI, at der ikke bør være krav om, at et produkt er højteknologisk, og det skal være muligt at indrejse med henblik på at lave efterjusteringer, tilpasninger og eftermontage, også efter at produktet er taget i brug.

Administrér reglen for "Forretningsrejser" som en fritagelse til kravet om arbejdstilladelse

Repræsentanter på forretningsrejse for udenlandske firmer eller selskaber kan ikke længere i samme udstrækning indrejse i Danmark som fritaget for kravet om arbejdstilladelse. Den eksisterende fritagelse for forretningsforbindelser som fritagelse til kravet om arbejdstilladelse for arbejdskraft udenfor EU/EØS, forvaltes indskrænkende af myndighederne. Virksomhederne oplever, at myndighederne vurderer, at en forretningsforbindelse i større udstrækning skal ansættes i Danmark, hvis personen skal på besøg i virksomheden.

Myndighederne bør administrere fritagelsen for arbejdstilladelse for forretningsrejsende, så virksomhederne og de udenlandske firmaer og selskaber oplever, at det er muligt at indrejse forretningsbesøg uden at de skal ansætte dem.

Byrder på uddannelsesområdet

Forenkl SVU-ansøgningerne

SVU-ansøgningen opleves som bøvlet og ulogisk for brugerne, bl.a. skal der altid ansøges før uddannelsesstart, hvilket afviger for ansøgningen om VEU-godtgørelse.

Administrationen af SVU sker i regi af Uddannelses- og Forskningsministeriet. Det er i flere VEU-trepartsaftaler været et initiativ, som beskriver en digitalisering og forenkling af ansøgningsprocessen. Der er imidlertid ikke sket noget.

Reglerne bør justeres, så de bliver nemmere at forstå, og ansøgningsprocessen bør digitaliseres og tilpasses, så den ligner ansøgningen om VEU-godtgørelse.

Forenkl regler om tilskud til befordring ved deltagelse i skoleophold på en erhvervsuddannelse og ved deltagelse i AMU-kurser

Reglerne om tilskud til befordring ved deltagelse i skoleophold på en erhvervsuddannelse og ved deltagelse i AMU-kurser er upræcise og giver anledning til usikkerhed om virksomhedernes og erhvervsuddannelseselevernes/ medarbejdernes adgang til disse tilskud.

Reglerne bør forenkles og tydeliggøres, så de mange tvivlsspørgsmål undgås.

Anfør lærlinge/elevs uddannelsestrin på erhvervsuddannelserne på uddannelsesaftalerne

Det er uklart for virksomhederne, hvor langt lærlinge/elever er i deres erhvervsuddannelse, når der indgås bl.a. korte aftaler. Det betyder, at der laves fejl, når lærlinge/elever lønindplaceres. Erhvervsskolerne skal på uddannelsesaftalen at anføre, hvor langt lærlingen/eleven er i sin uddannelse.

Byrder ift. global handel

Forbedr sagsbehandlingen ved eksportkontrol af forsvarsudstyr

Virksomheder, der eksporterer våben eller militært udstyr fra Danmark, skal søge Justitsministeriet om tilladelse. I denne proces oplever virksomhederne to væsentlige udfordringer: For det første er sagsbehandlingstiden ukendt, og virksomhederne kan i dag ikke følge, hvor langt deres ansøgning er i sagsbehandlingsprocessen, eller hvilken myndighed der aktuelt behandler den. For det andet oplever virksomhederne betydelige forsinkelser, når de skal sende et militærprodukt til en systemintegrator i en anden EU-medlemsstat, som skal videreeksportere til en slutkunde i et tredjeland. Selvom virksomhedens

kunde (systemintegratoren) har fået tilladelse til re-eksporten fra sine myndigheder i en EU-medlemsstat, tager det mange måneder for danske myndigheder at udstede en eksporttilladelse til den danske virksomhed. Processen er forbundet med stor usikkerhed, selvom virksomheden i sin ansøgning oplyser, at den anden medlemsstat allerede har givet tilladelse til re-eksporten.

Området for eksport af forsvarsmateriel er aktuelt delt mellem Rigspolitiet og Justitsministeriet.

Der er behov for større gennemsigtighed i sagsbehandlingen, hvilket kan opnås ved at digitalisere ansøgningsprocedurerne, sagsflowet og den efterfølgende udstedelse af tilladelser. DI har allerede fremlagt forslag herom i Regeringens EU- og Regelforum og afventer afklaring heraf. Derudover er der behov for større ensretning af oplysninger på Rigspolitiet og Justitsministeriets hjemmesider samt flere vejledninger og FAQ'er, så retsikkerheden minimeres, og virksomhederne kan få mere klarhed på området. Disse tiltag vil forbedre sagsbehandlingen og reducere den administrative byrde for virksomhederne, samtidig med at de sikrer en mere effektiv og transparent proces.

[Forslaget er stillet til EU- og Regelforum men der er ikke leveret et svar fra regeringen]

Ensart praksis for eksport af dual-use produkter i EU's medlemslande

Selvom eksport af dual-use produkter er reguleret af et samlet regelsæt i EU i form af Dual-Use Forordningen, er der stor forskel på, hvordan de forskellige medlemsstater håndterer dette i praksis. Nogle medlemsstater er langt mere rundhåndede med at give tilladelser end andre, og Danmark befinder sig i den absolut restriktive ende af skalaen. Dette skaber en konkurrencemæssig ulempe for danske virksomheder.

Reglerne for eksport af dual-use produkter er forankret i EU-lovgivning (Dual-Use Forordningen). I Danmark er det Erhvervsstyrelsen, der har til opgave at udstede tilladelser til eksport af dual-use produkter.

Der er behov for større ensartethed blandt EU-medlemslandene i håndteringen af tilladelser til eksport af dual-use produkter. Derudover mangler der bedre vejledning om, hvornår det er påkrævet at bruge slutbrugererklæringer i situationer, hvor man ikke skal ansøge om eksport, fordi modtageren er i en anden EU-medlemsstat. Denne vejledning bør være i overensstemmelse med praksis i andre medlemsstater.

En harmonisering af praksis på tværs af EU-medlemslandene vil sikre en mere fair konkurrencesituation for danske virksomheder og reducere usikkerheden omkring eksporttilladelser. Bedre vejledning vil yderligere støtte virksomhederne i deres overholdelse af reglerne og sikre en mere effektiv og ensartet anvendelse af Dual-Use Forordningen.

Byrder på fødevareområdet

Fjern krav om ID mærkning af Vitamin D3

Fødevarestyrelsen har tolket, at vitamin D3 skal ID-mærkes, hvis det væsentligste salgsargument i en fødevarer/kosttilskud er netop indholdet af vitamin D3. Problemet er, at Fødevarestyrelses fortolkning ikke er i overensstemmelse med, hvordan øvrige EU lande fortolker forordningens krav. Sammensatte fødevarer med indhold af vegetabilier er nemlig undtaget krav om ID-mærkning.

DI mener, at vitamin D3-råvarer skal betragtes som sammensat produkt, hvorved krav om ID mærkning bortfalder.

Sænk kontrolgebyret for ordinær kontrol af fødevarer eller sænk antallet af kontroller

Den 1. februar 2024 er kontrolgebyrer for ordinær kontrol af fødevarer steget fra 283 kr. til 642 kr. pr. påbegyndt kvarter. Dermed bliver betalingerne for den enkelte virksomhed voldsomt forøget, og især de små virksomheder bliver hårdt ramt. Detailvirksomheder er fortsat fritaget for gebyr ved ordinær kontrol.

DI mener, at der bør være lige vilkår for alle typer virksomheder – uanset om der er tale om en engros- eller detailvirksomhed. Alternativt bør der reguleres på omfanget af kontrol og tilsyn ved at gøre dem risikobaserede.

Byrder fra EU

Forenkl CBAM-rapportering: Behov for forlængelse af standardværdier og bedre vejledning

Indrapportering i forbindelse med implementeringen af CBAM (CO2-grænsetilpasningsmekanisme) fra 1. oktober 2023 pålægger EU-importører af udvalgte CO2-intensive varer at foretage en kvartalsmæssig indrapportering af de indlejrede CO2-emissioner i importen foretaget efter denne dato. Udfordringerne er todelte: For det første er rapporteringsbyrden stor og enormt ressourcekrævende for virksomhederne, da de skal rapportere i et nyt system, som har været behæftet med fejl. For det andet har virksomhederne udfordringer med at indhente det påkrævede data fra leverandører, hvilket betyder, at de ikke kan overholde rapporteringsforpligtelsen og i nogle tilfælde opfordres til at skifte leverandør. Mange virksomheder bruger derfor standardværdier til deres indrapportering, men muligheden for dette udløb 31. juli 2024.

Rapporteringskravet er forankret i EU-lovgivning (Forordning om CO2-grænsetilpasningsmekanisme). Energistyrelsen er ansvarlig myndighed for implementeringen i samarbejde med Toldstyrelsen. Efter 2026 vil Erhvervsstyrelsen også have myndighedsansvar. Indrapporteringen foregår via EU's CBAM-register og kontrolleres af Energistyrelsen.

Der er behov for at forlænge perioden, hvori virksomhederne kan anvende standardværdier til deres rapportering, til 1. januar 2026. For at give virksomhederne mere tid til at tilpasse sig de nye krav og sikre nøjagtige data, bør denne forlængelse implementeres straks. Derudover er der behov for mere tilgængeligt

vejledningsmateriale på dansk og bedre mulighed for hjælp til rapportering på selve registreringsplatformen. Disse tiltag vil lette den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere smidig og effektiv implementering af CBAM-rapporteringen.

Lemp EUDR dokumentering

Skovrydningsforordningen (EUDR) blev offentliggjort i juni 2023, og skal efterleves af de store virksomheder fra 30. december 2024. Forordningens krav frygtedes at medføre meget store bureaukratiske og administrativt tunge byrder for vores medlemsvirksomheder på grund af krav om at videreformidle sporbarhedsoplysninger til næste led i værdikæden, helt ud til forhandler leddet. Forordningens krav om udførelse af due diligence og dokumentation herfor bør stoppe ved importør, og ikke udføres ved samhandel indenfor EU's grænser. Small holders i 3. lande bør som minimum have seks måneder ekstra tid til implementering af reglerne, ligesom det er gældende for SMV'ere i produktionsleddet.

Gør det til en dansk prioritet at opdatere EU's produktlovgivning, så de passer sammen med de nye regler under EU's Green Deal

CE-mærkninger er nødvendige for at sætte 80 % af produkter på markedet i EU. Det samme produkt er ofte omfattet af 5-10 forskellige europæiske produktregler. Selvom reglerne er bygget op på samme måde, er der også unødvendige forskelle f.eks. i definitioner og forpligtelser, som gør det unødigt besværligt at foretage CE-mærkningen, som reglerne kræver. Ny lovgivning, der understøtter den grønne og digitale omstilling, stiller krav til hele produktets livscyklus. Det tager den måde, vi laver produktlovgivning i EU ikke højde for, og medfører yderligere fragmentering i de krav, som virksomhederne skal efterleve, for at CE-mærke deres produkter. Information om efterlevelse af reglerne skal være tilgængelig ved kontrol og er en forudsætning for at bringe produkter i omsætning. Det rammeværk, som EU produktlovgivning bygger på (NLF – New Legislative Framework), skal opdateres således, at der tages højde for de udfordringer den grønne og digitale omstilling medfører. Definitioner og forpligtelser skal ensrettes.

DI mener, at Danmark skal arbejde for en opdatering af produktlovgivningen, der tager højde for den grønne og digitale omstilling og som ensretter definitionerne og forpligtelser, så det bliver nemmere for virksomhederne at navigere på tværs af regelsæts.

Opdatér krav om fysisk mærkning og information

EU's produktregler pålægger virksomheder en række informationsforpligtelser, som skal opfyldes gennem fysisk mærkning på produkter eller medfølgende dokumentation. Dette kan inkludere oplysninger som virksomhedens fysiske adresse eller CE-mærket, der bruges til markedskontrol. Derudover skal virksomheder vedlægge brugsanvisninger og eventuelle installationsvejledninger på et sprog, som brugerne forstår. Disse krav varierer afhængigt af den specifikke produktlovgivning, der er relevant.

Disse forpligtelser begrænser virksomhedernes muligheder for at anvende moderne digitale løsninger, såsom QR-koder på produktet eller informationer på deres hjemmeside. Dette medfører også en u hensigtsmæssig miljøbelastning, da det kræver udskrivning og transport af brugsanvisninger mv., især i de tilfælde hvor samme produkt sælges i flere lande og informationerne skal være tilgængelige på flere sprog.

Kravene stammer fra den europæiske produktlovgivning og udgør en udfordring på tværs af de ministerier, der er omfattet af EU's produktlovgivning. Erhvervsstyrelsen spiller en særlig rolle i forhold til at kunne påvirke ændringer fremadrettet, gennem deres ansvar for de generelle principper for, hvordan EU's produktlovgivning er struktureret (New Legislative Framework, NLF).

DI foreslår, for at imødekomme disse udfordringer, at reglerne vedrørende mærkning og opfyldelse af informationsforpligtelser i EU's produktlovgivning opdateres, så de tillader brugen af digitale teknologier. Dette kan ske gennem en revision af NLF, som også bør indeholde fælles krav til et digitalt produktpas. Derudover bør der skabes mulighed for tidligere implementering af digitale løsninger, inspireret af maskinforordningen og forordningen om produkters cyberrobusthed.

Håndter standardiseringsudfordringerne som følge af EU-dom

Udviklingen og godkendelsen af tekniske specifikationer (standarder), der understøtter EU's produktlovgivning, er præget af omfattende og krævende krav. Disse inkluderer blandt andet detaljerede oversigter over, hvilke dele af specifikationerne der relaterer til hvilke lovkrav, samt præcise og daterede henvisninger til andre standarder. Sådanne krav medfører ikke alene betydelige byrder for de involverede parter, men forsinker også selve godkendelsesprocessen af standarderne. Dette har den konsekvens, at innovative løsninger ikke kan bringes hurtigt til markedet.

Disse krav udspringer af Europa-Kommissionens fortolkning af afgørelser fra EU-Domstolen, som fastslår, at standarder udgør en integreret del af EU's lovgivning. Dette problem er relevant for flere ministerier, der har ansvar for EU-produktlovgivning, hvor standarder anvendes. I Danmark er det Erhvervsstyrelsen, der har det overordnede ansvar for området.

DI påpeger, at standarderne bliver udviklet af frivillige eksperter, primært fra industrien, og i Danmark sker dette gennem Dansk Standard. For at lette byrderne og accelerere godkendelsesprocessen bør Europa-Kommissionen pålægges en mere afbalanceret og proportional tilgang til deres fortolkning af de relevante domme. Dette kan ske gennem samarbejde med Dansk Standard og Erhvervsstyrelsen. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt, kan det blive nødvendigt at revidere standardiseringsforordningen (EU 1025/2012) eller indføre ny lovgivning, der præciserer, hvordan standarder skal anvendes i EU's produktlovgivning.

Udbred princippet om 'gensidig anerkendelse' i den offentlige forvaltning

Virksomheder bliver ofte pålagt at dokumentere, at deres produkter opfylder nationale krav, selvom dette ikke er nødvendigt i henhold til EU-retten. For eksempel kan det kræves, at de tester et produkt efter en national standard, selvom det ikke er et krav. Dette problem opstår, fordi mange kompetente myndigheder ikke er bevidste om deres forpligtelse til gensidig anerkendelse, og mange virksomheder er heller ikke klar over, at de har denne rettighed.

Princippet om gensidig anerkendelse indebærer, at et produkt, som lovligt markedsføres i én EU-medlemsstat, også kan sælges i andre medlemsstater uden yderligere prøvning eller certificering. Dette gælder, medmindre den anden medlemsstat konkret vurderer, at produktet udgør en fare og derfor skal forbydes. Gensidig anerkendelse er fundamentalt for det indre marked og sikrer fri bevægelighed for varer ved at reducere handelsbarrierer mellem medlemsstaterne.

Dette problem påvirker cirka 20% af salget af produkter i Europa. Produkter, der ikke er omfattet af EU's harmoniseringslovgivning, er underlagt princippet om gensidig anerkendelse. Dette princip betyder, at et produkt, som lovligt markedsføres i én medlemsstat, også kan sælges i andre medlemsstater, medmindre den anden medlemsstat i en konkret vurdering finder, at produktet udgør en fare og derfor skal forbydes. Dette gælder uanset, om der er mere restriktive nationale regler.

DI mener, at der er et behov for at øge kendskabet til princippet om gensidig anerkendelse og sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser til at anerkende dette princip, når de indfører national lovgivning. Dette kan kræve ændringer i forordningen efter den evaluering af forordninger, der i øjeblikket pågår. Desuden er det nødvendigt at sikre, at kun nationale regler, der er i overensstemmelse med EU-retten, bliver indført. Dette kan kræve en revision af 1535-proceduren vedrørende notifikation af nationale særregler samt en gennemgang af eksisterende særregler.

Gør det til en dansk prioritet at arbejde for bedre samarbejde om fortolkningen af harmoniseringslovgivning samt at styrke SOLVIT

Virksomheder bliver pålagt at efterleve harmoniserede produktkrav på forskellige måder på tværs af medlemsstater. Det kan betyde, at de skal opretholde forskellige produktlinjer til forskellige markeder og/eller skal mærke deres produkter forskelligt. Det er både besværligt og dyrt. For nye innovative produkter kan det betyde, at virksomheder pålægges at opfylde forskellige lovgivninger i forskellige medlemsstater.

Kravene kommer fra de myndigheder, der håndhæver de forskellige regelsæt i de forskellige medlemsstater. De er ikke nødvendigvis enige i deres fortolkninger af de fælles regler. Udfordringen er relevant på tværs af ministerier, der er omfattet af EU-produktlovgivning (og anden lovgivning).

DI mener, at der er behov for bedre samarbejde omkring fortolkning af harmoniseringslovgivning på tværs af medlemsstater, og at behandling af sager og fortolkning kan gå hurtigt og smidigt. Desuden bør Kommissionen sikre udførlig vejledning. Endelig er der behov for at styrke det uformelle europæiske klageorgan, SOLVIT, så sagsbehandlingen går hurtigere, og flere får lyst til at klage, når de oplever forskellige fortolkninger.